

те грждатъ *топеръ* (сега развалины те му буаръ калеси). Новы те Славянски бюлюцы душе на друга та година кодъ *наиса* (нишъ), и устрашавали да завладѣять саміятъ селяникъ; обаче быле отпѣдани отъ воевода та *Германа*, заминали презъ Иллирійски те горы въ Далмація, между това времи други те бюлюцы примѣкнали са право въ Далмація отъ Кади Дунава и са раздѣлили на три полка (табора) заминали по области те на Греція, разграбювали и ги упуествавали, и като не са бояли отъ воиска та Греческа, останали въ тяхъ да зимуватъ. Те дохождали до Анастасіева та стѣна, коя то беши направяна за увардювани то на Цариградъ, и са върнали въ къщя та си сасъ голямъ келепиръ. Така повторили и въ слѣдующа та (552) година въ Иллирикъ, кога то Гениди те помагали на Славяни те да заминятъ презъ Дунава, сасъ Плата по Алтанъ отъ челоуѣка. Юстиніанъ оградявалъ отъ тія нападенія свое то царство съ кале та, какви то са быле на Дунава *Адинъ* (въ мизія близо палма та, около ключюкъ каинарджа) и *ульмитонъ* (въ малка та Скиѳія, между расова и гърло то на Дунава); обаче това малко е помагало. Най повече помогнало на Грецы те противъ Славяни те по-